

til at optage større Opgaver, end den i det Dieblit kunde magte, og det skulle vi gjøre snarest muligt. Jeg har blandt andet ogsaa i Modsetning til det ærede Medlems Anskuelse — skaffet forskjellige løbende Laan hos Finansministeren for; at Havnearbejderne kunde fremmes ekstraordinært. Det tror jeg er Hovedforskjellen i Synspunkterne mellem det ærede Medlem og Ministeren. Hvem der ser rettest og bedst paa Sagen, kan der være forskjellige Meninger om. Det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem har ganske Ret, naar han hænder for sig Fortrinsretten til at være den Æneste, der kan se økonomisk frit paa, hvad der kan gaa til Gudsforretningen og Havnevesenet, og til at udelukke Andre fra at være berettigede til at have Synspunkter i den Retning, som dog maaste ogsaa kunne have Noget at betyde. Videre skal jeg ikke sige herom. Men jeg skal saa gaa over til at sige, hvorledes dette kan anvendes paa Frihavnsanlægget. Lige over for Frihavnsanlægget indtager det ærede Medlem den Stilling, at han siger: Lad os være fri for det, vi opgive Afgifterne i Kjøbenhavns Havn, vi finde os vel, og kunne gjøre adskillige Forbedringer desuagtet. Ja, det er ganske rigtigt, det kunne vi gjøre. Nu have vi om trent løst vore Opgaver og løst dem tilfredsstillende, og nu kunne vi temporisere og have det godt. Der er imidlertid den Forskjel paa det ærede Medlems Mening og min, at ogsaa jeg siger: Nu har Havnen løst sine Opgaver, og det vilde derfor være ubilligt, om Havnen ved at tage Frihavnsanlægget i sin Haand skulde lide Støde, og om de der bejle Havnen, skulde komme i værre Afgiftsforhold, end naar Frihavnen ikke var anlagt; men derfor har jeg tilladt mig at anmode om Bemyndigelse til at nedsætte Afgiften og foreslaaet en Bestemmelse om, at den skal falde bort, naar Frihavnen bliver anlagt. Jeg mener altsaa, at jeg kræver noget Mere, end det ærede Medlem, men samtidig er mit Syn paa Kjøbenhavns Havns Opgaver anegtelig noget andet end det ærede Medlems, som vil have, at Havnen skal blive og udbille sig, som den er og altsaa ogsaa opgive Frihavnsanlægget. Jeg ser meget godt, og det har ogsaa været forudsat fra flere Sider, at Kjøbenhavns Havn er formuende, har arbejdet sig op til en Formue, og er det en Brøde af Ministeren, at han har medvirket til, at Stillingen er bleven saaledes, saa god som den er, saa faaer han i Guds Naavn bare Ansvar for det, det maa jeg kunne tage mig ret let. Men jeg kan ikke være enig med dem, som sagde: Nu skal Havnen blive,

hvad den er, nu kunne vi sælge Arealerne til Private eller lade Staten overtage dem, realisere en hel Del Millioner og saa komme under gode Afgiftsforhold. Jeg har set Opgaven for Havnen i en anden Retning, nemlig den, at den, gik ind i Fremtiden med nye Opgaver, og større Opgaver, og tog Frihavnsanlægget i sin Haand. Det er Havnen i Stand til at tilbyde, idet den kan indstøde sine store Aktiver, der bestaa af indvundne Grunde og Indtægter i Frihavnsanlægget og saa ganske vist hertil forlange nogen Støtte af Staten. Det kan jo være, at dette Syn ikke er rigtig, men det har i alt Fald forekommet mig berettiget, og derfor er det, at jeg har tilladt mig at komme med mit Forslaa til Havneraadet, som enstemmig — om Forladelse, med Undtagelse af det ærede Medlem — tiltraadte denne Anskuelse. Jeg tror nok, at Forrentningen hos de Styrende ogsaa fra denne Side var den: Nu have vi det godt, nu ville vi realisere vore Aktiver, have det godt for Fremtiden og have mindre Arbejde. Men da det blev foreslaaet: Lad os forøge Arbejdet og tage større Opgaver op, saa sagde de, paa det ærede Medlem nær: Ja, det er den rette Vej at gaa, og jeg tror endnu, at det er den rette Vej at gaa. Det er altsaa ikke mig, der har set mest snøvert paa disse Forhold, det er i alt Fald min Mening. Jeg skal respektere det ærede Medlems Anskuelse, men jeg bøier mig ikke for dem som bedre Anskuelse end mig, jeg har tilladt mig at fremføre. Det gjør jeg ikke.

Det ærede Medlem talte ogsaa om forskellige Forhold indenfor Havneraadet, som jeg nødig nok omtaler her; et Par Ord maa jeg dog sige derom. Jeg skal da først tillade mig at sige, at jeg ikke har konfereret med Havneraadets Formand eller med Noget, som indtager en Stilling af Betydning der, om disse Forhold siden i Gaar, altsaa jeg taler ganske frit om, hvad jeg veed eller ikke veed. Jeg kan naturligvis ikke sige, om Vedtægten for Havneraadet nogenstunde har været overtraadt. Jeg kan kun sige, det er mig ikke bekjendt, og det har ikke foreligget for mig som Gjenstand for Klage. Jeg kan ikke sige, om der nogenstunde har fundet en Afstemning Sted i Havneraadet, som i og for sig ikke burde have været erkjendt som gyldig, der er aldrig klaget til mig over det. Der har været fremført et Tilfælde, hvor et Mindretal mente, at en saadan Afstemning havde fundet Sted, men det viste sig at være en Bildfarelse. Havneraadet bestaar af 9 Medlemmer; af disse var der 5 tilstede og deltog i Afstemningen. Det forekommer mig, at naar 5 ere tilstede af 9, maa de kunne